

[Arbejdsministeren]

ter 2-3 måneder må dette arbejde være afsluttet, men fru Grethe Fenger Møller ved, hvor stor vægt arbejdsmarkedets parter lægger på at være medvirkende ved udarbejdelsen af disse regler, og da fru Grethe Fenger Møllers parti ofte har kritiseret mig for at tage lovgivningsmæssige beslutninger og initiativer uden at have givet den fornødne tid til at rådspørge arbejdsmarkedets parter, virker det måske lidt overraskende, at netop fru Grethe Fenger Møller fremfører denne kritik. Men jeg er sagligt set enig i, at det haster med at få reglerne frem.

Det er ikke rigtigt, at der er tale om en ulovlig vedtagelse i Københavns Lærerforening. Det, der alene er tale om, er, at det er et spørgsmål, der ikke vedrører arbejdsmiljøloven. Om det er i strid med en aftale eller det er en tjenesteforseelse, må afgøres mellem parterne efter de regler, der gælder på disse felter.

Jeg bliver spurgt, om det ikke er uhensigtsmæssigt med dispensationer på 11 timers området. Jo, det er uhensigtsmæssigt, og derfor går bestræbelserne netop også ud på at fastsætte særregler, der overflødiggør en række af de dispensationer, vi virker efter. I det konservative folkepartis lovforslag var der jo også sådanne særregler, men det var jo ensbetydende med en almindelig forringelse af loven, og den måtte vi tage afstand fra. Vi har en lov, der gør det muligt at løse disse problemer, og den synes jeg vi skal bruge, og jeg er optimistisk med hensyn til at finde en løsning, som hviler på et resultat opnået ved forhandlinger med arbejdsmarkedets parter.

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg synes, det er svært med 11 timers reglen, og det er også svært med 2 minutters reglen. Jeg mener bestemt, at den beslutning, der ved urafstemning er truffet i Københavns Lærerforening, er lovlig, hvis reglerne i øvrigt er overholdt, men jeg mener ikke, at den kan håndhæves, hvis den er i strid med lovgivningen. Det var det, jeg ville sige til arbejdsministeren.

Og så vil jeg godt spørge: tror arbejdsministeren virkelig, at folketinget kunne have gennemført det, regeringen kaldte for en krisepakke, i december måned, hvis der ikke havde været tale om dispensation fra 11 timers reglen? Jeg tænker ikke på mig selv

eller på arbejdsministeren, som ikke i denne sammenhæng er lønarbejdere, jeg tænker på den række af embedsmænd, der er knyttet til folketinget, og på den række af embedsmænd, der er knyttet til de ministerier, der var involveret i forbindelse med dette lovgivningsarbejde. Mener ministeren ikke, at det er særdeles betænkeligt, at den lovgivende forsamling i Danmark kun kan fungere i krisituationer i kraft af, at man dispenserer fra en hovedregel? Mener arbejdsministeren ikke, at det egentlig er forkert, at man har en sådan regel, som man ikke kan håndhæve i praksis? Og ville det ikke være mere rimeligt, om man sørgede for at få ændret 11 timers reglen, hvis ikke det nedsatte udvalg kommer frem til en tilfredsstillende løsning, således at vi ikke skal leve med et system, der, både hvad angår folketinget, og hvad angår lærere og andre grupper i samfundet, er baseret på, at vi skal dispensere fra hovedreglen? Det kan ikke være rimeligt.

Lawaetz (FP):

Inden arbejdsministeren tager endelig stilling til så vigtige dispensationsregler, vil jeg gerne spørge, om arbejdsministeren er enig med mig i, at da man indførte 11 timers reglen, tænkte man på, at folk, der har hårdt legemligt arbejde, og folk, der har ansvar for andre såsom piloter, buschauffører o. lign., skulle kunne hvile ud i 11 timer. Man havde ikke fantasi til at forestille sig, at f.eks. de timer, en skolelærer, der var på lejrskole, lå og sov, skulle gælde med til hans arbejdstid. Man havde vel heller ikke fantasi til at forestille sig, at en lærer, der holder fri om eftermiddagen, ikke kunne tåle at holde møde om aftenen længere end til kl. 21. Er arbejdsministeren enig med mig i, at det oprindelige sigte med loven er ved at forflygtiges?

Arbejdsministeren (Svend Auken):

På mig virker det ejendommeligt, at fru Grethe Fenger Møller drager den slutning af, at fordi der er visse problemer med at få fastsat nødvendige særregler, må man ophæve hovedreglen.

Denne hovedregel har fungeret ganske udmærket på det private arbejdsmarked gennem en længere periode. Skulle vi så ikke inden for den offentlige sektor være i stand til at administrere den fornuftigt på samme